

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Diagnoza neuropsychologiczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	4/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10	22						8	40	3
Studia niestacjonarne	10	12						8	30	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/ laboratorium	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> Dyskusja dydaktyczna <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów

	Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne - prezentacje multimedialne studentów, eseje	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych. Zna teorie uczenia się i pamięci oraz relacje między psychologią poznawczą a neuronauką i kognitywistyką. Zna kierunki i paradygmaty badań w zakresie psychologii poznawczej i ich praktyczne odniesienie.	K_W08
P_W02	Posiada pogłębioną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W12
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu neurobiologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	K_W13
P_W04	Zna w stopniu pogłębiony zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej. Ma wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych i kulturowych.	K_W15
P_W05	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą etyki, a w szczególności etyki zawodowej psychologa. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych.	K_W17
Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U02	W pogłębionym stopniu potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia zgodnie z praktyką zawodową.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę świadomości ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych zgodnie z praktyką zawodową.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do

		przedmiot owych efektów uczenia się
W1	Procedury diagnostyczne w neuropsychologii	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04 P_W05
W2	Struktura wywiadu z pacjentem i opiekunem	
W3	TEORIA: Metody diagnozy: procesów poznawczych: uwagi (test d2, Powtarzanie Cyfr Wprost, Test Mesulama), badanie pamięci (Test Pamięci Wzrokowej Bentona, Powtarzanie Cyfr Wspak, Test Pamięci Słuchowej Choynowskiego, Skala Pamięci Wechslera, Test Figury Złożonej Reya, Test AVLT, Test CVLT, Krótki Test Pamięci Wzrokowej, DUM)	
W4	Metody diagnozy: funkcji wykonawczych (WCST, Test Fluencji Słownej, Test Płynności Figuralnej Ruffa, Test Łączenia Punktów-B),	
W5	Metody diagnozy: języka i komunikacji (Bateria Testów do Badania Funkcji Językowych i Komunikacyjnych Prawej Półkuli Mózgu, Bostoński Test do Diagnozy Afazji, Wybrane Próby z Zeszytów Łuckiego),	
W6	Metody diagnozy: metody przesiewowe (MMSE, Test Rysowania Zegara),	
W7	Metody diagnozy: badanie sprawności psychomotorycznej (Symbole Cyfr, Test Łączenia Punktów-A)	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	PRAKTYKA: Metody diagnozy: procesów poznawczych: uwagi (test d2, Powtarzanie Cyfr Wprost, Test Mesulama), badanie pamięci (Test Pamięci Wzrokowej Bentona, Powtarzanie Cyfr Wspak, Test Pamięci Słuchowej Choynowskiego, Skala Pamięci Wechslera, Test Figury Złożonej Reya, Test AVLT, Test CVLT, Krótki Test Pamięci Wzrokowej, DUM)	P_U01 P_U02 P_K01
T2	Metody diagnozy: funkcji wykonawczych (WCST, Test Fluencji Słownej, Test Płynności Figuralnej Ruffa, Test Łączenia Punktów-B),	
T3	Metody diagnozy: języka i komunikacji (Bateria Testów do Badania Funkcji Językowych i Komunikacyjnych Prawej Półkuli Mózgu, Bostoński Test do Diagnozy Afazji, Wybrane Próby z Zeszytów Łuckiego),	
T4	Metody diagnozy: metody przesiewowe (MMSE, Test Rysowania Zegara),	
T5	Metody diagnozy: badanie sprawności psychomotorycznej (Symbole Cyfr, Test Łączenia Punktów-A)	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne				Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium				Wiedza
Ćwiczenia	Kolokwium, przygotowanie raportu z badań (wywiad, badania psychologiczne, opracowanie badań, opinia psychologiczna)				Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe					
Wykład	Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń. Pozytywna ocena kolokwium.				Wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z kolokwium, przygotowanie raportu z badań (wywiad, badania psychologiczne, opracowanie badań, opinia psychologiczna) na ocenę.				Umiejętności, kompetencje społeczne
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA					
Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS					
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS					
Rodzaj aktywności ECTS		Obciążenie studenta			
		Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II		40		30	
W tym					
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów		32		22	
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin		2		2	
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin		6		6	
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń		35		45	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS		75/3		75/3	
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE					
Literatura podstawowa przedmiotu: Jodzio, K. (2011). Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej. Warszawa: Difin. Lezak, M.D., Howieson, D.B., Loring, D.W. (2004). Neuropsychological Assessment (4th ed.). New York: Oxford University Press.					

Walsh, K.W. (2001). Jak rozumieć uszkodzenia mózgu. Podstawy diagnozy neuropsychologicznej. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Jodzio, K., Biechowska, D., Leszniewska-Jodzio, B. (2008). Selectivity of lexical-semantic disorders in Polish-speaking patients with aphasia: evidence from single-word comprehension, *Archives of Clinical Neuropsychology*, 28, 543-551.

Jodzio, K., Biechowska, D., Gąsecki, D. (2008). Objawowa i neuroanatomiczna charakterystyka zespołu dysfunkcji wykonawczej po udarze mózgu, *Studia Psychologiczne*, 46, 4, 19-34.

Biechowska, D., Witkowska, M., Jodzio, K. (2009). Neuropsychologiczna charakterystyka zaburzeń pamięci i uwagi w wybranych chorobach wewnętrznych, *Studia Psychologiczne*, 47, 4, 21-36.

Witkowska, M., Wieczorek, D., Biechowska, D., Jodzio, K. (2010). Anozognozja, pomijanie stronne i depresja u pacjentów po udarze prawej półkuli mózgu. *Postępy Psychiatrii i Neurologii*, 19, 2, 127-132.

Jodzio, K., Biechowska, D. (2010). Wisconsin Card Sorting Test as a measure of executive function impairments in stroke patients. *Applied Neuropsychology*, 17, 4, 267-277.

Biechowska, D., Orłowska, E. (2012). Neuropsychologiczna charakterystyka wybranych zespołów otępiennych. *Polski Przegląd Neurologiczny*, 8, 66-75.

Biechowska, D., Kaczmarek, I., Witkowska, M., Steinborn, B. (2012). Przydatność prób fluencji słownej w diagnozie różnicowej zaburzeń neurologicznych u dzieci i młodzieży, 21, 45-51.

Inne materiały dydaktyczne:

Autorskie prezentacje do wykładów, studia przypadków